

Manden gik saa paa sin Fod ned til Aarhus for at se Kædfabet, og skaffede sig saa straks en saadan Plov; men det gik nu ikke saa let at faa den bragt hjem, for der var ingen Jærnbane den Gang; hvad gjorde Manden saa? Han tog Ploven paa sin Ryg og bar den hjem til Bendsyssel. Den Ihærdighed, den Dydighed, som den danske Bondestand har vist i de senere Aar til ved Sammenlutning at tage det Arbejde op, som tidligere udelukkende var i de større Landmænds Hænder, har ført det danske Landbrug frem til et saa højt Standpunkt, at det nu vistnok staar lige med de fleste europæiske Staters Landbrug. — Vi have nu taget fat paa Kvægvælden, vi have, dels paa Grund af Værdien af vore Udførselsprodukter, dels støttet af disse Statsforanstaltninger ved Loven af 1ste April 1887, dels i en almindelig Jøllelse af, at det var den rette Vej, vi skulde gaa, taget et Arbejde op for vore Husdyrs Forbedring, som fortjener i allerhøjeste Grad Støtte, og jeg vil derfor bede de Herrer, som ikke ere Landmænd — Landmændene behøver jeg ikke at tale til, thi jeg er sikker paa, at Landmændene ville gaa med til disse Bevillinger — at se med Velvilje paa disse Bevillinger, som Landbruget kommer og kræver, thi de ville ved statistiske Undersøgelser se, hvad der opnaas og kan opnaas gennem disse Foranstaltninger, og de ville, som jeg begyndte med at sige, se, at der næppe findes nogen anden Vej, ad hvilken Nationalvelstanden i den Grad forøges. Naar vi give en Understøttelse til Industrien, som kun kan gaa gennem Toldbeskyttelse og Besværighed for andre Samfundsklasser, maa vi finde os deri, men den vil ikke kunne udføre det, som et rationelt og veldrevet Agerbrug her i Landet kan udføre, og dette maa være grundet paa et godt Husdyrbrug, ellers giver det ikke noget Resultat. — Jeg kan ikke gaa fra dette Spørgsmaal om Understøttelse til Husdyravl, uden endnu at kaste et lille Blik paa Fordelingen af de Beløb, som ere tilstaaede disse Distriktskuer, idet jeg nemlig er kommen til det Resultat, at Sylland ikke rigtig har faaet, hvad der tilkommer det. Jeg er nemlig kommen til det Resultat, at medens der i disse 4 Aar paa Dørne er præmieret 407 Hingste, som i Gennemsnit have faaet 195 Kr., er der i Sylland præmieret 714 Hingste — altsaa 714 mod 407 — men disse 714 have kun faaet 167 Kr. pr. Hingst, det vil altsaa sige, at den jydsk Hingst i disse 4 Aar gennemsnitlig er bleven præmieret med 28 Kr. mindre end en sjællandsk Hingst eller en Hingst paa Dørne. Vi, som kende en lille Smule til Hesteavl, ville dog formodentlig

uden at træde Døerne for nær kunne sige, at hvis det ombendte havde været Tilfælde, hvis Syderne havde faaet en lille Smule mere end Sjællænderne eller Døerne, vilde det ikke have været saa ubilligt. Jeg vil ikke laste Sjællænderne eller deres Bestræbelser, men vi vide jo alle, at medens man i Sylland paa Hesteavlens Omraade med fuldkommen Sikkerhed ved, i hvilken Retning man arbejder, og at der ikke i den Retning er nogen som helst Tvivl lige fra Skagen til Ribe, er det meget langt fra, at der er en saadan Enighed til Stede paa Sjælland. Der er mange Medlemmer her i Salen, som vide god Bekked derom, og ville indrømme det; jeg siger, at naar man præmierer Hingste højere paa Dørne end i Sylland, begaar man en Uretfærdighed. Syderne have, naar man sammenligner dem med Sjællænderne, faaet 19,992 Kr. for lidt, altsaa omtrent 20,000 Kr. og 5,000 Kr. mindre, end vi skulde have haft, hvis vi skulde have haft lige saa meget som Sjællænderne. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister ved fremtidig Fordeling af det tilstaaede Beløb mellem de forskellige Distrikter vil tage Hensyn hertil og søge Uretfærdigheden hævet, thi saa vil man undgaa saadanne Ting, som jeg ved disse Undersøgelser er kommen til, nemlig, at man paa Falster har kunnet give en Hingst — det var rigtigt nok en jydsk Hingst — en 2den Præmie paa 500 Kr., medens man ikke i Sylland kunde give 500 Kr. i 1ste Præmie. Det er et utilbørligt Forhold, og jeg er sikker paa, at det kun er nødvendigt at gøre den højtærede Minister opmærksom derpaa, for at faa det Forhold hævet. — Med Hensyn til Præmiering af Tyre har jeg ikke kunnet finde nogen Forskel af Betydning. Paa Dørne have Tyrene gennemsnitlig faaet 107 Kr. pr. Styk, i Sylland 104 Kr., men det er en saa ubetydelig Forskel, at der ikke er nogen Grund til at gøre Ophævelser derover. Man ved jo nemlig ikke i Forvejen, naar man fordeler Beløbet, hvor mange Dyr der kommer til Dyrestuet, saa nogen Uregelmæssighed finder Sted; men med Hensyn til Hingstene er Sylland aldeles bestemt forurettet. Jeg kan anføre, at i 1887 blev der paa Dørne pr. Hingst uddelt 218 Kr., i Sylland 147 Kr.; men det er virkelig en alt for enorm Forskel; det er 71 Kr. mere det ene Sted end det andet, og det gaar ikke an. — Jeg omtalte før, at af Statstilskuddet til Fællesskuer er Høns og Fjerkræ de eneste, der have faaet, hvad de skulde have; nu kommer man og vil have mere, og det er noget kedeligt, at Forholdene nu ere saaledes, at Udvalget ikke kan gaa ind derpaa. Der er forlangt